

eul_wid: nkm-aa

Σώστρατος ὁ Νύσσης · Sostratus of Nyssa

Mythical Histories and Legends

Ἀποσπάσματα

Period: Ἑλληνιστική Hellenistic

Dialect: Κοινή Koine

Domain: Γραμματική Grammar

Format: Συναγωγή Collection

1a, 23, F 1 [PLUTARCH.] De fluv. 24, 4 (= STOBÆ. Flor. IV 36, 21): γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ (sc. ἐν Τίγριδι) βοτάνη, ἥ κριθῇ ἐστὶ παρόμοιος ἀγρία· ταύτην οἱ ἐγχώριοι θερμαίνοντες ἐν ἐλαίῳ καὶ ἀλειφόμενοι οὐδέποτε νοσοῦσι μέχρι ἀνάγκης τοῦ θανάτου· καθὼς ἱστορεῖ Σώστρατος ἐν αὐτῇ Μυθικῇ Ἱστορίᾳ <Συν> αγωγῆς.

1a, 23, F 1bis NATAL. COM. Myth. 9, 5 (p. 956 ed. Genev.): alii dicunt Atym fuisse eius deae (scil. Rheae) sacerdotem ab illa dea sacrificiis praefectum illa lege ut perpetuam castitatem servaret. sed postea promissi parum memor Sangaritidem nympham compressit, e qua Lydum, qui Lydiae nomen dedit, et Tyrrhenum, a quo vocata est Thyrrhenia, suscepit, ut ait Dorotheus Corinthius in Historiis (VI). At dea irata furorem immisit Atyi, qui sibi testes execut, violentas etiam manus iugulo illaturus, nisi dea miserta in pinum arborem sibi consecratam convertisset. Alii tamen ex Hercule et Iole Tyrrhenum et Atym praedictum esse natos maluerunt, ut scripsit Sostratus in secundo Introductionis Historiae Fabulosa e.

1a, 23, F 2 STOBÆ. Flor. III 7, 67 (= PS. PLUT. Parall. min. 18 p. 310 A): Σωστράτου ἐν δευτέρῳ Θραικικῶν. Ἀθηναῖοι πρὸς Θραϊκᾶς πόλεμον ἔχοντες στρατηγὸν ἐχειροτόνησαν Κόδρον. οὗτος ἀκούσας ὅτι χρησμὸν εἰλήφασιν οἱ πολέμοι ἐγκρατεῖς γενήσεσθαι τῆς νίκης αὐτοῦς, ἐὰν τοῦ στρατηγοῦ φείσωνται τῶν Ἀθηναίων, ἐν δρυτόμῳ σχήματι συνέβαλε μάχην μετὰ τινων Θραικῶν ξυλιζομένων καὶ τῷ δρεπάνῳ καιρίως ἐξ αὐτῶν ἓνα πλήξας ἀνεῖλεν· οἱ δὲ λοιποὶ τὴν περίστασιν τοῦ στρατηγήματος μὴ γινώσκοντες ἀπέκτειναν τὸν Κόδρον θέλοντα. συμβαλόντες δὲ τὸν πόλεμον Ἀθηναῖοι τῆς νίκης ἐγκρατεῖς ἐγένοντο.

1a, 23, F 3 STOBÆ. Flor. IV 20, 72 (= Ps. PLUT. Parall. min. 28 p. 312 C D): Σωστράτου ἐν δευτέρῳ Τυρρηνικῶν. Αἴολος τῶν κατὰ Τυρρηνίαν βασιλεὺς τόπων ἔσχεν ἐξ Ἀμφιθέας θυγατέρας ἐξ καὶ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν ἀρρένων παίδων, ὧν ὁ πρεσβύτατος Μακαρεὺς Κανάκης τῆς ἀδελφῆς ἐρασθεὶς ἐβιάσατο τὴν προειρημένην. Αἴολος δὲ περὶ τούτων μαθὼν τῇ θυγατρὶ ξίφος ἔπεμψεν· ἡ δὲ ὡς νόμον δεξαμένη τὸν σίδηρον αὐτὴν ἀνεῖλε. Μακαρεὺς δὲ τὸν γεννήσαντα προεξίλωσάμενος ἔδραμεν εἰς τὸν θάλαμον· εὐρὼν δὲ τὴν ἀγαπωμένην αἰμορραγοῦσαν τῷ αὐτῷ ξίφει τὸν βίον περιέγραψε.

1a, 23, F 4 STOBÆ. Flor. IV 20, 70: Σωστράτου ἐν β' Κυνηγετικῶν. Κυάνιππος τῷ γένει Θεσσαλὸς γήμας Λευκώνην τὰ πολλὰ διὰ φιλοκύνηγον ἐνέργειαν ἐν ὕλαις διέτριβεν. ἡ δὲ νεόνυμφος ὑπολαμβάνουσα συνήθειαν αὐτὸν ἔχειν μεθ' ἐτέρας γυναικός, κατ' ἴχνος ἠκολούθησε τῷ

προειρημένωι καὶ ἔν τινι κατακρυβεῖσα συνδένδρῳι τὸ μέλλον ἀπεκαρadoxει. τῶν δὲ πέριξ κλάδων αἰφνιδίως σεισθέντων, οἱ στιβευταὶ κύνες <ὥρμησαν θηρίον εἶναι> δόξαντες καὶ αὐτὴν ἀλόγου ζώου δίκην διεσπάραξαν. τῆς δὲ πράξεως αὐτόπτης γενόμενος Κυάνιππος ἑαυτὸν ἐπικατέσφαξεν.

1a,23,F 5 [PLUTARCH.] De fluv. 2, 1: Ἴσμηνὸς ποταμὸς ἐστὶ τῆς Βοιωτίας κατὰ πόλιν Θήβας, ἐκαλεῖτο δὲ τὸ πρότερον Κάδμου πούς ἀπ' αἰτίας τοιαύτης. Κάδμος τὸν κρηνοφύλακα δράκοντα τοξεύσας καὶ εὐρὼν ὥσπερ πεφαρμακευμένον φόνου τὸ ὕδωρ περιήρχετο τὴν χώραν ζητῶν πηγὴν· γενόμενος δὲ κατὰ τὸ Κωρύκιον ἄντρον κατὰ πρόνοιαν Ἀθηναῖς τὸν δεξιὸν πόδα βαθύτερον εἰς πηλὸν ἤρεισεν· ποταμοῦ δ' ἀναδοθέντος ἐκ τοῦ τύπου ὁ ἥρως βουθυτήσας Κάδμου πόδα προσηγόρευσεν αὐτόν. μετὰ δέ τινα χρόνον Ἴσμηνός, Ἀμφίωνος καὶ Νιόβης παῖς, ὑπ' Ἀπόλλωνος τοξευθεὶς καὶ ἀλγηδὸνι συνεχόμενος ἑαυτὸν ἔβαλεν εἰς τὸν προειρημένον ποταμόν, ὃς ἀπ' αὐτοῦ Ἴσμηνός ὠνομάσθη· καθὼς ἱστορεῖ Σώστρατος ἐν β Περὶ ποταμῶν.

1a,23,F 6 EUSTATH. HOM. Od. λ 538 p. 1696, 50: Ἀχιλλέα δὲ ὅτι Πάρις ἀνεῖλε τοξεύσας καθωμίλῃται. Σώστρατος δὲ ἱστορεῖ Ἀλέξανδρον Ἀπόλλωνος ἐρώμενον καὶ μαθητὴν τοξείας, ὅφ' οὗ τόξον ἐλεφάντινον σχόντα τοξεῦσαι Ἀχιλλέα κατὰ γαστρός.

1a,23,F 7 EUSTATH. HOM. Od. κ 492 p. 1665, 47: Καλλίμαχος δὲ λέγει τὸν Τειρεσίαν ἰδόντα γυμνὴν λουομένην τὴν Ἄρτεμιν περὶ ποῦ τὴν Βοιωτίαν πηρωθῆναι. Σώστρατος δὲ ἐν Τειρεσίαι—ποίημα δὲ ἐστὶν ἐλεγειακόν—φησὶ τὸν Τειρεσίαν θήλειαν τὴν ἀρχὴν γεννηθῆναι καὶ ἐκτραφῆναι ὑπὸ Χαρίκλους, καὶ ἑπτὰ ἐτῶν γενομένην ὀρειφοιτεῖν· ἐρασθῆναι δὲ αὐτῆς τὸν Ἀπόλλωνα καὶ ἐπὶ μισθῶι συνουσίας διδάξαι τὴν μουσικὴν· τὴν δὲ μετὰ τὸ μαθεῖν μηκέτι ἑαυτὴν ἐπιδιδόναι τῶι Ἀπόλλωνι, κάκεῖνον ἀνδρῶσαι αὐτήν, ἵνα πειρῶιτο ἔρωτος, καὶ αὐτὴν ἀνδρωθεῖσαν κρῖναι Δία καὶ Ἥραν, ὡς ἀνωτέρω ἐρρέθη. καὶ οὕτω πάλιν γυναικωθεῖσαν ἐρασθῆναι Κάλλωνα Ἀργεῖου, ὅφ' οὗ σχεῖν παῖδα κατὰ χόλον Ἥρας τὰς ὄψεις διεστραμμένον· διὸ καὶ κληθῆναι Στράβωνα. μετὰ δὲ ταῦτα τοῦ ἐν Ἀργεὶ ἀγάλματος τῆς Ἥρας καταγελῶσαν εἰς ἄνδρα μεταβληθῆναι αἰετὶ, ὡς καὶ Πίθωνα λέγεσθαι. ἐλεηθεῖσαν δὲ ὑπὸ Διὸς εἰς γυναῖκα μορφωθῆναι αὐθις ὡραίαν καὶ ἀπελθεῖν εἰς Τροίαν, ὅπου ἐρασθῆναι αὐτῆς Γλύφιον ἐγχώριον ἄνδρα καὶ ἐπιθέσθαι αὐτῇ λουομένην· τὴν δὲ ἰσχύι περιγενομένην τοῦ μείρακος πνίξαι αὐτόν· Ποσειδῶνα δὲ, οὗ παιδικὰ ἦν ὁ Γλύφιος, ἐπιτρέψαι ταῖς Μοῖραις δικάσαι περὶ τούτου· καὶ αὐτὰς εἰς Τειρεσίαν αὐτὴν μεταβαλεῖν καὶ ἀφελέσθαι τὴν μαντικὴν. ἦν αὐθις μαθεῖν ὑπὸ Χείρωνος, καὶ δειπνήσαι ἐν τοῖς Θέτιδος καὶ Πηλέως γάμοις. ἔνθα ἐρίσαι περὶ κάλλους τὴν τε Ἀφροδίτην καὶ τὰς Χάριτας, αἷς ὀνόματα Πασιθέη Καλὴ καὶ Εὐφροσύνη. τὸν δὲ δικάσαντα κρῖναι καλὴν τὴν Καλὴν, ἣν καὶ γῆμαι τὸν Ἥφαιστον, ὅθεν τὴν μὲν Ἀφροδίτην χολωθεῖσαν μεταβαλεῖν αὐτὸν εἰς γυναῖκα χερνῆτιν γραῖαν· τὴν δὲ Καλὴν χαίτας αὐτῇ ἀγαθὰς νεῖμαι καὶ εἰς Κρήτην ἀπαγαγεῖν, ἔνθα ἐρασθῆναι αὐτῆς Ἀραχνον, καὶ μιγέντα αὐχεῖν τῇ Ἀφροδίτῃ μιγῆναι· ἐφ' ᾧ τὴν δαίμονα ὀργισθεῖσαν τὸν μὲν Ἀραχνον μεταβαλεῖν εἰς γαλῆν, Τειρεσίαν δὲ εἰς μῦν, ὅθεν καὶ ὀλίγα φησὶν ἐσθίει ὡς ἐκ γραός, καὶ μαντικός ἐστὶ διὰ τὸν Τειρεσίαν.